

marec 2026

Leto 2026

Pacifik

1. marec 2026, nedelja

Guam

Počasi se poslavljava od Guama. Vesna se odpelje po kruh in natočit bencin v avto, preden avto pusti pred marino in zaklene ključke v prtljažnik. Nihče nič ne preverja ob vračilu.

Jaz v tem času z brusilko operem kokpit, ker imam vodo in elektriko. In ker imam ravno čas, še prestavim dve žici na razdelilniku elektrike v kokpitu. V Panami sem naredil električni most, ker sem moral 115 V inverter priklopiti tako, da sva imela na barki 230 V napetost. Projekt "iz modusa 115 V inverter v modus "115 V shore power" mi vzame dve uri dela. Celotni globoki locker in spoiler je potrebno izprazniti, prestaviti dve žici, in vso kramo zložiti nazaj.

Zato pa lahko Vesna po predelavi celo popoldne pripravlja hrano za na pot na indukcijski plošči. Ko sva pristala, sem naredil le provizorično tako, da sem z enim polnilcem polnil akumulatorje in z drugim inverterjem napajal 230 V omrežje na barki. Za manjše stvari je bilo v redu, celodnevno kurjenje 100 A, bi pa akumulatorje preveč izčrpalo.

S Kelly se dogovarjava za kosilo, pa se ne dogovoriva. Kay naju istočasno vabi na kosilo v Yacht Club. Po naju bi prišla in naju tudi odpeljala nazaj, pa je nočeva obremenjevati. Ni tako blizu. Na koncu greva na pozno kosilo kar v marinsko restavracijo. Ni bilo najboljše, je bilo pa zato precej drago. Nasploh je Guam v vseh pogledih dražji, kot Severni Marianski otoki, čeprav bi človek pričakoval ravno obratno.

Popoldne sledi klepet s sosedi na jadrnici Coquelicot, nemško-norveška družina z dvema otrokoma. Oni nama povedo izkušnje iz Palaua, mi njim izkušnje iz otokov severno od Guama. Pred nočjo prideta še soseda, domačina, ki sta kupila staro jadrnico in jo nameravata obnoviti. Izkušnje nabirata in si ogledujeta, kar si pač lahko. Prav velike izbire tukaj nimata.

In tako je mimo še en dan v deželi, kjer najino kasko zavarovanje barke ne velja.

zanimiv napis v resnici pa je Piti kraj na otoku Guam in nima veze s pitjem

Tone si je na njegovo žalost zelo na hitro ogledal muzej Chamorro, za katerega bi bilo vredno si vzeti več časa=amiji so jim prinesli le potrošniško miselnost in vzeli njihovo kulturo

Slowalk=jeogromna, trinadstropna konceptualna kavarna in muzej kave, ki se nahaja v nekdanji stavbi zvezne kreditne unije mornarice v Asanu na Guamu

capuccino kot se spodobi v normalni skodelici

v marinski oštariji enostavno nisem vedela kaj naročiti...pa sem vzela caprese solato, veliko mozzarele kar imam rada

je mladenič mislil, da njega slikam, sem pa slikala mavrico...fant zelo tetoviran in mišičast je poziral=šele kasneje opazila

2. marec 2026, ponedeljek

Guam - Yap (1. dan)

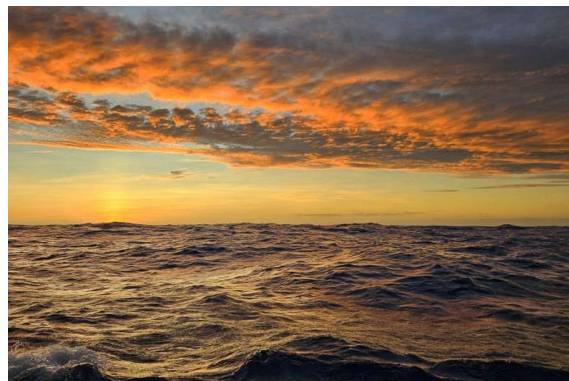
Dopoldan bi izplula. Štiri sosedi so se nama ponudili, da pomagajo obrniti Malo v tej ozki marini. Krasno. Vendar še pol ure pred planiranim odhodom vetra ni in se počutim kot tečen panik. V bonaci pomoči ne potrebujem, potrebujem jo v bočnem vetru, ker Mala nima bow thrusterja.

Ob osmih pa se zabava začne. Morje zunaj je belo, uliva kot za stavo. Jasno, da v nevihto ne bova rinila. Kay poroča, da so imeli na boji pred Yacht Clubom 42 vozlov vetra in niso bili ravno prepričani, če bo boja zdržala. Pri nas, v zatišju marine, je situacija z vetrom povsem pod kontrolo. Dež ni pod kontrolo. Čakava in opazujeva dogajanje na radarju. Šele ob enih popoldan se zadeva končno toliko umiri, da lahko izplujeva. Po kosilu, seveda.

Po nekaj urah popolnoma krmnega vetra, se proti večeru veter obrne na polkrmni. 4-5 boforov ga je. Jadra je potrebno skrajšati. Nočem, da bi bila Mala prehitra na oceanskem valu. Tok nama pomaga. Skoraj vozal ga je. V našo smer. Morda pa vseeno prispeva na Yap še v četrtek, kljub poldnevni zamudi pri izplutju?

Mala je bila že pripravljena na odhod, a potem začelo ulivati

sončni zahodi na odprtem so vedno čudoviti

pa še prav lepo smo jadrali

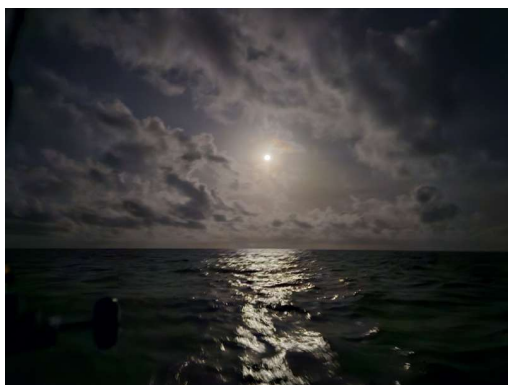
3. marec 2026, torek

Guam - Yap (2. dan)

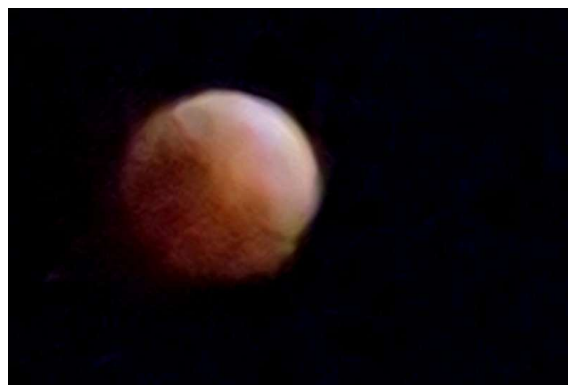
Kot kaže, sva izbrala preveč mirno vreme. Ponoči je veter padel na 3 Bf, čista krma. Poskušam sicer s prednjim jadrom, pa samo opleta na oceanskem valu, hitrost je pa 3 vozle po klancu navzdol in 2 vozla po klancu navzgor. Nimam potrpljenja. Pospravim prednje jadro in dvignem pomožno jadro. Hrup je zelo moteč pri spanju v zadnji kabini. Zaradi rolanja je pa tudi spanje v kokpitu težavno. Zoprno.

Tudi preko dneva ni nič bolje. Nekaj časa nama pomaga tok, vsaj to. Plovba z motorjem namreč ni niti približno tako hitra, kot jadranje, čeprav deluje na 1700 obratih. Če gre verjeti vremenski napovedi, bo tako še celo noč in jutrišnji dan. Šele potem bo vetra več, a bo še vedno čisti krmni. Bojim se, da sva prepočasna, da bi prispela še v četrtek podnevi.

Rib ne smem loviti, čeprav je v danih pogojih ribolov dokaj enostaven. Menda se jih ne da filirati, ker se preveč rolamo. No, v kuharske zadeve se ne bom vtikal, čeprav se mi zdi, da je resnica drugje. Mislim, da Vesni ne paše jesti rib, ker je zamrzovalnik poln mesa. Je pa to ameriško meso z Guama precej slabe kakovosti in bolj primerno za golaž, kot za roštilj. Pa toliko oglja imava še s Fidžija...

razsvetljeno...jasno nebo

glede na to, da so zelo rolamo, je nemogoče narediti ostro fotko; sva jo kar dolgo opazovala to rdečo luno

4. marec 2026, sreda

Guam - Yap (3. dan)

Včeraj zvečer sva doživela krvavo luno. To je bilo moje najlepše opazovanje popolnega luninega mrka v zadnjih 65 letih in pol. Prej ga nisem opazoval. Ob devetih zvečer je bilo nebo brez oblaka. Ura ni bila prepozna ali prezgodnja. Najpomembnejše pa je, da sredi oceana ni moteče svetlobe mest. Luna se je pokazala v vsem svojem rdečem sijaju, obrobjenem z rumenim obročem. Res lepo! Naslednja priložnost za opazovanje bo na silvestrovo 2028. Takrat bo mrk ob šestih popoldan viden tudi v Sloveniji.

Premikava se s pomočjo pomožnega jadra, ki je edino uporabno v slabih treh boforih krmnega vetra. Šele popoldan je toliko vetra, da je možno poleg pomožnega jadra uporabiti še prednje jadro. Je pa veter še vedno čisto od zadaj, sic.

Spet jadrava preko Marianskega jarka. Pravzaprav, po robu Marianskega jarka. Menda tukaj ni tako nevarno za klavstrofobične mornarje. Globine so sicer za moj sonar nemerljive, pogled na karto pa pove, da so tam okoli sedem

kilometrov. Najgloblje je slabih trideset milj proti jugovzhodu, tam je enajst kilometrov.

Dan mineva v brskanju po netu. Nekako je potrebno ubiti čas. Berem, da slovenska država organizira evakuacijo svojih državljanov iz Bližnjega vzhoda. Iz držav, ki pravzaprav sploh niso v vojni, le letališča tam ne obratujejo. Midva sva se sama evakuirala v ponedeljek. Iz države, ki je de facto in de jure v vojni. Pa nisva tega dajala na veliki zvon in objavljala v medijih kot spev samohvale. Pravzaprav sva bila še hitrejša in uspešnejša od našega MZZ. Evakuacijo sva namreč oblastem države v vojni naznanila že v petek, dan preden se je vojna začela. Tedaj se našim veljakom niti sanjalo ni, kaj se pripravlja.

nekaj se trudimo z jadrom

drugače pa lepo sončno vreme, kar veliko šteje

5. marec 2026, četrtek

Guam - Yap (4. dan)

Nič ni bilo z napovedanim vetrom. Tri bofore, čista krma. Jadro toliko opleta, da si ga ne upam obesiti. Nekaj časa bi ga še rad imel pred šivanjem. Zjutraj se veter le dvigne na štiri bofore in to bi se dalo uporabiti. Vendar. Hitrost pri tej smeri vetra je štiri vozle, kar pomeni, da bomo prispeli ponoči. Motorsailava do enajstih, ko je vetra končno dovolj, da jadro ostane napeto in je tudi hitrost dovolj velika, da bova na cilju tik pred mrakom. Aleluja. Kako paše tišina!

Vetra je bilo dovolj, da sva se sidrala uro in pol pred mrakom. Tudi port control sva še ujela na VHF 16 minutko pred peto popoldan, ko je za njih konec šihata. In se zmenila za clear-in jutri dopoldne. Brez doplačila za over-time. Se je bilo pa kar težko zmeniti. Mojster na drugi strani kanala šestnajst je govoril z betelovim oreščkom v ustih. Težko razumljivo.

Na sidrišču je že japonski katamaran Poems, ki pa na enefelovski čet ne odgovarja. Mogoče jih jutri prestreževa z dingijem, če jih že z visokotehnološkim Starlinkom ne uspeva.

po treh hrupnih nočeh (zaradi motorja) in rolanja, bo prav super spati na mimem sidrišču

6. marec 2026, petek

Colonia, Yap

Ob osmih zjutraj se odsidrava in se skupaj z avtomobilsko gumo, ki binglja na sidru, odpeljeva na pomol poleg velike ladje. Ko dvignem gumo s sidra in jo hočem vreči na obalo, so domačini strumni: ne na obalo, v morje z njo! Tukaj je menda lahko v morju, ker se nihče ne sidra ob pomolu. Živela ekologija!

Uradniki so hitri in prijazni. Plačati je potrebno 25 dolarjev takse in to je vse. Ampak. Če hočeva, pa lahko ostaneva na pomolu, imela bova elektriko, vodo, sanitarije in še kaj. Ne diši nama, to je sredi živahne luke in privez je na pomol, ne na ponton. Bibavice je za dober meter in ob oseki bi bilo plezanje na kopno pravi mali podvig za Vesno. Morda pa prideva zadnjo noč, da natočiva vodo in napolniva akumulatorje pred naslednjo pasažo.

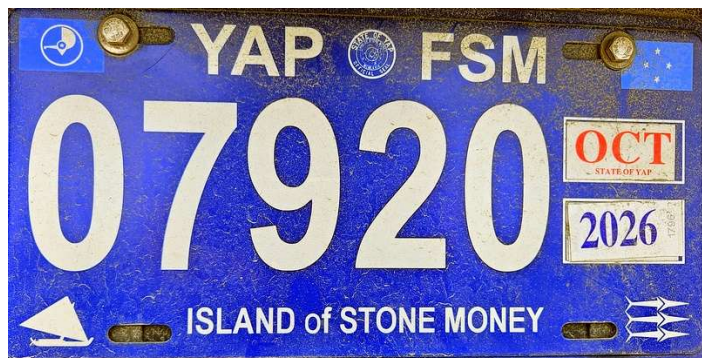
Po nekaj brkljanja po barki se torej oddingirava na obalo po opravkih. Poleg plina in pralnice prav hudih potreb po storitvah na Yapu pravzaprav niti nimava. No, razen tistih v hramih. Plin sva uspešno rešila, pralnica je predstavljena na drug dan. Od hramov sva odkljukala dva.

Yap muzej na prostem ...

na sidrišču še japonski katamaran, kateri pa je že popoldan izplul

Yap otok kamnitega denarja
(https://sl.wikipedia.org/wiki/Kamniti_denar)....po otoku je razstavljenih veliko teh kamnov

po dolgem času spet vidiva venčke, ki jih nosijo ali na glavi ali okoli vratu; vse ročno delo

tukaj plete že nov venček ... malo se vidi, da je prej žvečila betel, ker ima čisto rdeča usta in že kar dobro načete zobe ...škoda ..

kosilo: pečen steak,riba, solata, juha, okusno in poceni

kamniti denar

glavna cesta v glavnem mestu Colonia

ovjalka ... kar bodla v oči zaradi modre barve in zanimive oblike

plin, večna mora kje polniti; vsaj eno uro so se mučili z raznoraznim orodjem, da bi uspeli napolniti jeklenki ...

ladja spremenjena v restavracijo še vedno plava na istem mestu kot pred 12 leti

dober koktejl: kokosova voda okrepljena z dvema vrstama ruma; po pitju pa odprtje kokosa in pojedla čvrsto meso

7. marec 2026, sobota

Colonia, Yap

Danes je na vrsti pranje perila. Oddingirava se na bencinsko črpalko in iz dingija ob plimi elegantno sestopiva na pomol. Povratek na dingi popoldan je bil vse kaj drugega. Enako, kot že včeraj je čolniček več kot meter nižje in ga je potrebno najprej privleči do rampe za spuščanje čolnov v morje in potem po spolzki podlagi splezati vanj. Pred dvanajstimi leti je bil aktiven yacht club s pontonom, kjer se je lahko puščalo dingija, sedaj tega ni več. Google pravi, da je začasno zaprto, meni izgleda bolj kot trajno zaprto.

Pranje traja nekaj ur, ki jih izkoristiva še za druge aktivnosti. Najprej grem jaz k frizerju. Gospa me čisto spodobno ostriže in za svoje delo zahteva 5 dolarjev. Vesnina pričeska, skupaj z barvanjem, bi bila pa 15 dolarjev, a se danes ni odločila za to.

Medtem, ko Vesna polni in prazni stroje vsakih nekaj deset minut, grem jaz v raziskavo tržišča. Jutri je Dan žena in kupil bi ji šopek. Šopkov najdem kolikor hočeš, tudi izbira cvetja v šopkih je iz celega sveta. Moteče je le to, da vsi prihajajo iz iste

bangladeške tovarne. Mislim, da bo Vesna tokrat ostala brez rož. Jo bom pa zato jutri peljal na kosilo. Iščem oštarijo. Ampak, jutri je nedelja in večina (od petih, kolikor sem jih naštel na peš oddaljenosti) jih je jutri zaprtih. Verjetno bova spet pristala na gusarski ladji s cocktaili in točenim pivom.

Po kosilu v (jutri zaprti) oštariji sva se z opranim in posušenim perilom oddingirala domov in drugo polovico popoldneva preživela v pripravah za nadaljevanje poti.

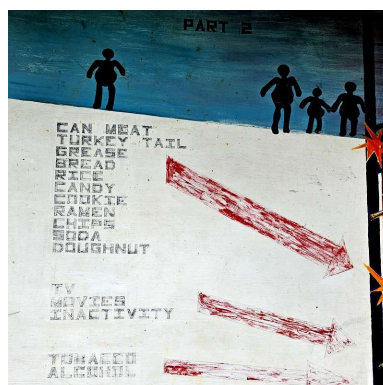
Tone spet pri frizerju; tokrat ga je malo bolj postrigla, pravi, da sedaj zgleda pet let mlajši

Yapovce učijo o zdravem življenju ...

tukaj kaže kako je bilo včasih in je mogoče še kje na odročnem otoku

kako je danes na otoku Yap...nezdravo v vseh pogledih

...in kam jih bo pripeljal današnji način življenja

spet pralnica...vroče, vlažno... samo dva pralna in sušilna stroja delata in vsak dela po pol ure in nekaj jih je bilo pred menoj...

simpatični cvetovi

nad pralnico je oštarija, menda lokalna hrana na prvi fotki naj bi bil curry s svinjino, na spodnji pa svinjska reberca; curry sploh ne zgloda kot curry, ogromno zelenjave; ta moja reberca pa tudi z veliko zelenjave, omako (čebulo bi lahko spustili)

to naj bi bil top? le kje so to našli ?

manta ray resort ima bazen, morje je bolj motna voda, nič privlačna; potapljače vozijo na mante, za snorkljanje pa je bolj tako, tako...

notranjost ladijske oštarije, ki se drži manta ray resorta

za tako majhno državico (cca 12.000 prebivalcev) dela veliko ljudi v javnih službah

8. marec 2026, nedelja

Colonia, Yap

Včeraj je bilo zabasano vreme, danes je zabasano vreme. Razlika je le v tem, da je bilo včeraj suho zabasano vreme in danes je mokro zabasano vreme. V celem dnevu je bilo morda pol ure brez dežja.

Osmi marec je dan žena. To je danes. Če Vesni že ne morem kupiti šopka svežih rož, ji lahko vsaj vrček svežega piva. Zato se odpraviva na kosilo. Ampak. Vse oštarije v peš oddaljenosti so ob nedeljah zaprte za kosila. Čas je za bogoslužje, pravijo. No, zaprte so vse oštarije, razen ene. Hotelske. Na drugem koncu zaliva. Torej odšpancirava tja. Pa ni bilo najboljše. Hrana je bila draga in slaba, piva ne točijo. Bajje zato, da se ga ne bi domačini nacejali po maši. Bajje. Evakuacija sledi takoj, ko je ura dve popoldan in se odpre naslednja oštarija.

Za povrh se sredi kosila ulije. In uliva še kar nekaj časa po kosilu. Ko toliko preneha, da sva po četrto ure hoje mokra

samo do gat in ne do kože, se odpraviva v preverjeno oštarijo na ladji. Tam sicer na veliko piše "closed", pa je po pogajanjih zadeva vseeno odprta. Hrana je precej boljša, pivo pa sploh v primerjavi z ledenim čajem in kokakolo. Ko ob odhodu voščim kelnerici za Dan žena, me sploh ne razume. Ameriški vpliv je premočan. Amerji očitno ne spoštujejo načel Združenih narodov tako v primeru vojskovanja, kot v primeru spoštovanja enakopravnosti žensk.

Ob povratku je oseka in dingija je potrebno spet potegniti na rampo. To je moja zanimacija. In pri tej zanimaciji mi na spolzki rampi spodrsne. Ne vem, ali je bila krivda v z algami poraščeni rampi ali dežju, ki jo je napajal ali številu popitih piv? Ali pa v kombinaciji vsega tega? Rezultat je možno porezana roka, ki je reševala ostali del bodočega trupla pred poškodbami. Očitno rampa ni bila poraščena samo z algami, ampak tudi z ostrimi školjkami. Moja, z aspirinom razredčena kri je brizgala vse povsod in ob povratku se Vesna prelevi v medicinsko sestro, volonterko.

čestitke vsem ženskam za 8.marec

danes sva kosila v isti oštariji kot leta 2014; niso imeli rib! pa sem naročila šefovo solato ...

sva pa zato potem kasneje jedla tuno v oštariji na ladji; na fotki tuna poke

in pa še drugače na hitro popečene tune z začimbami; oboje zelo dobro

9. marec 2026, ponedeljek

Colonia, Yap

Dan je deževen, zelo deževen. Odločiva se, da ne greva na obalo in raje narediva papirologijo za naprej. In študirava, kam bi sploh šla. Nekaj časa gre, potem si pa zaželim podrobne navtične karte za področja zahodno od nas. Za 50 evrov jih lahko kupim pri Navionicsu. No, tu se pa začne kalvarija.

OTP banka je spremenila potrjevanje plačil preko interneta. To niti ni tako hudo, če ne bi za to spremembo zahtevala avtentikacije z SMS žetonom. Tega pa midva ne dobiva. Preverjeno. Najprej poskusim plačati z Vesnino NLB kartico, pa mi Google to ne pusti narediti na mojem telefonu v okviru mojega računa. Ok, četrta ure sva s tem izgubila, očitno bo treba poklicati na banko. Na srečo je ura taka, da njihov help desk že dela.

Prva oseba na call centru je strumna in ona bo to takoj rešila. In tudi je. V njenih očeh. Po tej akciji, ne dela sploh nič več, račun je možno odblokirati samo tako, da vnesem kodo iz SMS žetona. Ob pol šestih zvečer se začne telefoniada na call center, pisanje mailov, uporaba chata in kar je takih orodij. Nič jim ne dela. Ko sem govoril in se dopisoval (v glavnem sem čakal na odgovore) vsaj s petnajstimi dečvami na njihovem help desku, smo po skoraj petih urah končno vzpostavili video klic za identifikacijo. Vse je bilo v redu, dokler v zadnjem koraku ni teta na oni strani zahtevala, da ji povem kodo iz SMS

sporočila, ki ga je ravnokar poslala. A-joj! In zakaj potem sploh video klic?

Res so kreteni, ne morem reči drugega. Vse se je začelo zato, da bodo oni naredili tisto, kar jaz ne morem, ker ne prejmem njihovega SMS. Za to, da bodo to naredili, mi pošljejo SMS, ki ga ne dobim. In zdi se jim čisto normalno, da je postopek pač tak. Saj niso zlobni, niti se ne delajo norca iz mene, le toliko neumni so. Drugega vzroka za tako obnašanje se res ne spomnim.

OTP banko bova oba itak zamenjala za eno drugo slovensko banko, ko bova v Sloveniji. Prej ne moreva odpreti računa. Do takrat moram pa nujno tudi sebi urediti alternativno banko. Vesna ima Wise, jaz še ne vem, kje bi odprl račun. Jutri ga bom.

snorkljanje na Yapu odpade, saj ne hodim rada na organizirano snorkljanje skupaj s potopljači ... mante so na Yapu doma

oblačno, deževno ...

lep venček na simpatičnem dekletu

10. marec 2026, torek

Colonia, Yap

Še en neproduktiven dan. Odpiranje računa pri drugi banki je bilo nasilno prekinjeno, ker je pri novem računu prvič potrebno iz mojega bančnega računa (ki je na OTP) nakazati simboličen denar (nekaj evrov) na novi račun. Pri naslednjih nakazilih to ni več pogoj. OTP pa tega ne pusti, ker novega računa ni na mojem seznamu preizkušenih računov. Jasno, da ga ni, če je nov, kreteni! Pošljejo tisti nesrečni SMS za verifikacijo, ki ga jaz tradicionalno ne dobim. In tako sem ostal brez dostopa do svojega denarja. Kljuka 22. Ali pa še kaj hujšega. Včasih so rekli, da vojska vse pobere. Po novem se reče, da madžarska OTP vse pobere.

Potem brskam po telefonih, sprašujem Alja, če se da to kako zaobiti, pa se ne da. Končno najdem nekaj, kar nikoli nisem uporabljal in kar je lepo skrito nekje zadaj v guglovem računu. Moje navtične karte je plačal Telekom. Brez vprašanja in predvsem brez esemesa. Voila! Karte sicer imam, banko bom pa vseeno menjal ASAP.

Ves dan piha in dežuje. Slabih sto milj severno se je zgradil dokaj globok ciklon, ki pa se po napovedih ne bo spremenil v tajfun in bo mirno odvandral proti severu in nato vzhodu. Rezultat so močni vetrovi in obilni nalivi okoli očesa. Tu sva midva. Ni nama za skok na obalo. Očitno bova še en dan preživela na barki in se bom vsaj jaz smilil samemu sebi, da ne

morem zapravljati denarja, ker mi je to banka preprečila.

Ampak jutri bo pa vseeno treba dalje. Če ne greva jutri, pred naslednjim ponedeljkom ne moreva.

stare tradicionalne hiše ...

....lepše so mi kot novodobne

tudi tukaj prevažajo otroke po otoku z ameriškim avtobusom

11. marec 2026, sreda

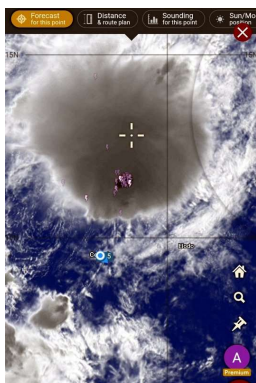
Colonia, Yap

Dež je ponehal, veter ne. Severno od Yapa je močna depresija, okoli katere se zrak vrtil in pri nas so danes in jutri južni in jugozahodni vetrovi. V tej smeri je tudi Palau. Ena možnost je orcanje, druga čakanje. Druga se nama zdi bolj prijetna.

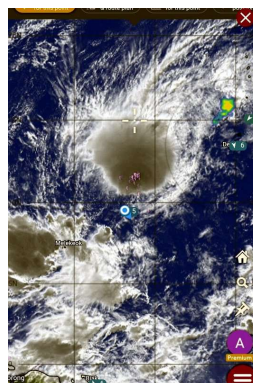
Ker ne dežuje, se oddingirava na obalo, da se zmeniva z uradniki, za predstavitev najinega odhoda. Pa se skobacava iz dingija in naju pozdravijo z "Dober dan". Presenečenje. Janja in Turner. Ona je Ljubljankanka, on je Američan iz Kalifornije. Magistrski študent na FDV in profesorica na FDV. Največje presenečenje je jezik pogovora. Slovenščina. Turner govori lepše slovensko, kot midva. Nekaj neobičajnega, Američani običajno ne govorijo kaj dosti drugega, kot angleško. In slovenščina je težak jezik! Na Yapu delata raziskavo, kako domačini sprejemajo kitajsko pomoč v primerjavi z ameriško. Ali nekaj takega. Ponoči sta priletela iz Guama. Brez potovalk, sic!

Posedimo na čveku in potem se midva odpraviva do uradnikov, da se zmeniva za kliranje preko vikenda. Še na pošto skočiva, kupiva razglednice, pojeva kosilo in spijsva nekaj malega na ladji-gostilni, pa je že čas za povratek na Malo.

Večer mine v urejanju težav z OTP banko. Dobil sem obvestilo, da mi bosta mobilna in spletna banka nehali delati v petek. Kar tako. Nehali. Brez pardona. Sredi Pacifika sva ostala brez svojega denarja. Puf! Do sedaj sem mislil, da so pirati samo v čendlerjih in hrvaških marinah. Sedaj vem, da so tudi na OTP banki. Le na morju jih ni. Katja se je podila po bankah in poskusila zadevo kako urediti. Do poznih večernih ur na žalost neuspešno.

tako vreme imamo

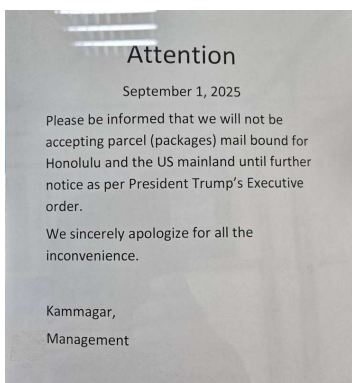
...spet prestavila odhod iz Yapa

končno se spraviva na pošto

tukaj je pošta še v klasičnem stilu

ah Trump: To obvestilo obvešča stranke, da so storitve paketne pošte v Honolulu in celinsko ZDA začasno ustavljene zaradi izvršnega odloka. Začasna ustavitev storitve: Paketi za Honolulu ali celinsko ZDA ne bodo sprejeti.

na pošti imajo umetnika ...po stenah razni taki ročno narejeni izdelki

znamke iz FSM so lepe; Yap ima na znamki kamniti denar

tole je pa kosilo za 9usd, zraven je še juha; svinjina, piščanec in riba, solata, riž in rezina lubenice, jabolka

še dobro, da vse skupaj drži ob močnih vetrovih in neurjih

nič kaj lepa okolica kjer sva sidrana

port kapitan Tino je ves čas žvečil betel in pljuval v eno posodo... saj sčasoma se navadiš tega njihovega rdečega pljuvanja, ni pa prijetno

sva se morala slikati z njim, da bo imel za spomin;potem je pa še meni pošiljal fotke ostalih jadrancev; pa mojo fotko poslal na SY Totem; kaj dosti se mu očitno ne dogaja na tem Yapu

12. marec 2026, četrtek

Colonia, Yap

Na OTP banki seveda niso naredili ničesar. Zato sva pa midva celo dopoldne premetavala denar med računi, dokler ga še lahko. In dokler še lahko kaj plačava, je Vesna pripravila in dala v čakalnico plačila za nekaj mesecev naprej. Šele zvečer dobim informacijo od Katje, da so nama podaljšali delovanje aplikacije do konca meseca. Kaj pa potem? Kasneje prileti še email iz njihovega help desk, da sedaj pa vse dela, samo letalski način moram izklopiti. Predlagajo, da naj kar tako nekaj kupim. Za test. In jim javim. Ne ljubi se mi ponavljati iste zadeve še enkrat. Ne bom spet in spet po netu iskal kaj lahko kupim. Nekaj, česar itak ne rabim. In komu v Sloveniji naj to dostavijo? Itak pa niso nič naredili. Obup, s kakšnimi šalabajzerji ima človek opravka. Popolno nerazumevanje in ignoranca težave ter totalno nepoznavanje delovanja osnovnih funkcionalnosti mobilne telefonije in varnostnih mehanizmov!

Veter se počasi obrača. Zvečer bi bilo že možno izpluti. Ampak, potem bi priplula na Palau sredi vikenda in sredi dva dni trajajočega državnega praznika. In samo predstavljam si lahko, kako bi naju z nasmehom na obrazu kliralo neskončno

mного uradnikov neskončno mnogo časa. Overtime denarci v kešu brez računa so mamljiva stvar. Izračun je enostaven: število uradov krat število uradnikov vsakega urada krat številko ur, ko delajo krat nekaj deset dolarčkov. Takole nekako: $5 \times 2 \times 2 \times 30 = 600$. Simpl!

Naredila sva vodo. Ne ljubi se mi predstavljati Male na črpalko, da bi natočil nafto in vodo. To bom naredil na Palau. Spet nisva šla na obalo. Za čas kosila je deževalo, potem se nama pa ni več dalo. Morda greva jutri na sprehod.

tole fotko mi je pa poslal na msg tukajšnji port kapitan; ženski ples na otoku Lamotrek; žena od port kapitana je iz tega otoka

včeraj sva le šla testirati to čudo od pontona kjer plezaš po kuglah, pa je še kar nekako šlo; škoda, da nisva že prej poizkusila

simpatični cvetlični aranžmaji: natrgani cvetovi v posodi z vodo

simpatična domačinka mi je na vsak način hotela podariti venček, pa sem jo prepričala, da na njej lepše stoji

13. marec 2026, petek

Colonia, Yap

Dan je namenjen planiranju poti. Do Palava je smer jasna, naprej še ne veva. Najprej je na sporedu planiranje poti po Indoneziji, pa se nekako časovno ne izide. Potem pride na vrsto celinska Malezija. Daleč je. Filipini, ki so plan C, so dovolj blizu, pa sva dobila informacije od Amarylisa, da boatyard na Cebuju ni v redu. Meni Filipini že tako ali tako ne dišijo, ker so v tajfunskem pasu, morda se ustaviva toliko, da si zadevo ogledava in kaj dobrega pojeva. Naslednji plan je Sabah. Boatyard je v redu, je pa tri in pol ure do letališča. Z avtom, ki ga midva nimava. Še bova razmišljala, morda se uresniči plan S ali pa celo šele plan U.

Za kosilo greva v oštarijo, v kateri še edino nisva bila. In očitno tudi ne bova. Odprta je samo za večerje. Pa sva spet pristala v birtiji Oasis, ki je preverjeno v redu. In poceni. Special combo. Ogromna porcija, ki je nikoli nisva uspela v celoti pojesti, stane sedem evrov in pol. Danes, na primer, je bilo za kosilo juha, solata, košček sadja, riž, sashimi in svinjina, skupaj z ledenim čajem.

Na večeju v tej oštariji sem se tudi naučil nekaj zanimivega. Kako varčevati z vodo. Kotliček nad školjko im na vrhu umivalnik. Ko človek potegne vodo za izpiranje, ta teče skozi pipo (brez ventila) v umivalnik in od tam odteka v kotliček. Genialno. Za spiranje dreka je tudi od rok umazana voda povsem v redu.

juhe nisem slikala; tukaj je ice tea navaden kuhan čaj z ledom, če pa hočeš, si dodaš sladkano vodo; običajno riža sploh ne pojem tukaj ali pa mogoče kakšno žlizo ...

14. marec 2026, sobota

Colonia, Yap

Petek trinajstega je minil. Tako kot petek trinajstega prejšnji mesec. Logično. Februar ima 28 dni. Tako, kot prejšnji mesec, tudi ta mesec, petek trinajstega ni prinesel nesreče. Nasprotno.

Vesna je dokončala nekaj službenih obveznosti, jaz sem dokončal nekaj neslužbenih obveznosti. Mala je napolnjena z nafto in bencinom. Cena goriva je tukaj še vedno enaka kot pred tednom dni. Z bencinom sva založena za dolgo časa, če ne prižveva generatorja, sic. To je bilo pa te dni kar pogosto. V oblačnem vremenu nama akumulatorji ne zdržijo kaj dosti več kot en dan, morda dva.

Ob štirih popoldan poberem na obali Janjo in Turnerja, pozabim kupiti jajca in nadaljujemo na BBQ spoznavno večerjo na Mali. Prijetno druženje, menjava informacij, potešitev želodčkov. Druženje, ki se je uspelo izogniti večjim vremenskim nezgodam, se zaključi v ranih jutranjih urah, ko se vsi spravimo k zaslužnemu počitku. Eni na kopnem drugi na morju.

po dolgem času BBQ; družbo sta nama delala Janja in Turner; Turner, američan, kar dobro govori slovensko

... lahko noč

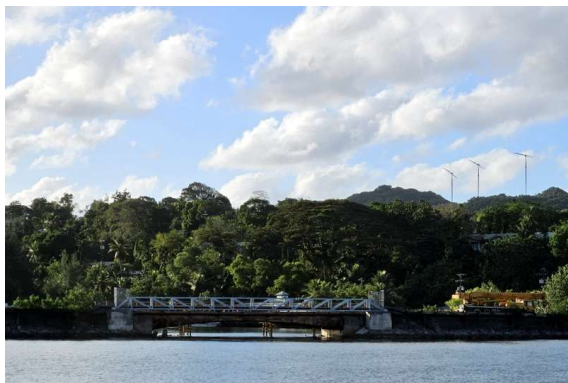
15. marec 2026, nedelja

Colonia, Yap

Odhod sva prestavila na jutri. Danes bova še ostala na mirnem sidrišču, namesto da bi izplula v nemirne vode. Napovedanega je tri in pol metra vala, od tega vetrnega vala med metrom in metrom in pol. Ker je ta val od zadaj, bi se dalo pluti, bila bi to za Malo precej športna plovba. Jutri bo vetrnega vala precej manj, morda pol metra.

Jah, fino nama je podaljšal bivanje na Yapu tisti nepričakovani ciklonček v prejšnjem tednu. Nekaj dni se je zadrževal v bližini in nas zasipal z dežjem in vetrom. Ko se je končno umiril in oddaljil, so ostali valovi. No, sedaj izgleda, da je ta epizoda končno mimo.

Dan je bil namenjen službovanju. Pogoji so idealni. Če bi le še elektrike imela dovolj...

renoviranje mostu se je že davno ustavilo; menda Kitajcem ni za zaupati

je bil pa večinoma sončen dan, idealen za delo z računalnikom ...grrr..

16. marec 2026, ponedeljek

Colonia, Yap

Ob devetih se oddingirava na obalo. Plezava po pontonu iz boj, ker je spet preveč oseke, da bi lahko pustila dingi na pomolu pred črpalko. Na sporedu je kliranje, pranje in šopingiranje jajc. Slednja po pogajanjih dobiva stara samo en mesec - najprej so nama nudili preko tri mesece stara japonska jajca.

Najprej greva do port kapitana. Port clearanace papir naju že čaka. Minutka zaradi klepeta in sva opravila. Pri immigrationistih, ki bi včeraj za postopek potrebovali dve uri, je zadeva končana v dveh minutah (fant je moral poiskati podatke o najinem prihodu v mapi za jadrance - kjer je itak samo najin vpis, drugih bark na sidrišču ni) in požigosa dva potna lista. Še največ dela je imel carinik, ker je moral natisniti dokument Customs Clearance in ga požigosati. Na konci pa narediti na najino prošnjo še nekaj kopij, da jih bova imela za kliranje na Palavu. Tri minute. Skupaj s sprehodom med uradi, ki so v različnih hišah sva za postopek potrebovala četrt ure. Če bi delala včeraj, bi nama računali najmanj štiri ure. In verjetno bi se v tem času z nama ukvarjalo več ljudi, ki bi jim bilo potrebno (vsakemu posebej) plačati nadure. V kešu, brez računa.

Ob enih se odsidrava in izplujeva. V zavetrju otoka lepo počasi motorsailava, ko pa prideva iz vetrne sence, dobiva za Malo idealni veter. Tri, občasno štiri bofore polkrme in skoraj nič vetrnega vala. Še tok nama pomaga, hitrost je konstantno preko 7 vozlov. Na žalost pravi napoved, da zabava ne bo trajala večno. Zadnji dan bo vetra malo in tudi smer ne bo več tako ugodna. Ampak, s tem se bom ukvarjal drugič. Morda pa napoved sploh ne bo držala.

sem včeraj vrgla stran škatlo jajc, kar plesniva so bila; danes grem v trgovino kupiti nova in komaj najdem samo en mesec stara; na škatli piše sveža jajca ...v SLO takih sploh ne bi kupila, tukaj pa druge izbire nimam

še zadnji pogledi na otok Yap

... in končno zapuščava Yap

celo popoldne sva lepo jadrala, sicer rolajoče, ampak ni bilo hudo

17. marec 2026, torek

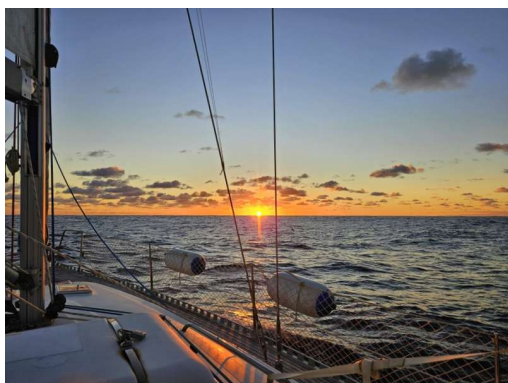
Yap - Palau

Sredi noči je vetra zmanjkalo. Nekaj časa sicer poskušam z motorsailanjem, a je vala preveč in jadra udarjajo. Pospravim jih in grem spat. A kam? V zadnji kabini je prehrupno. Za mene. Vesna se javi, da nocoj kabini zamenjava. Spredaj se spi dobro.

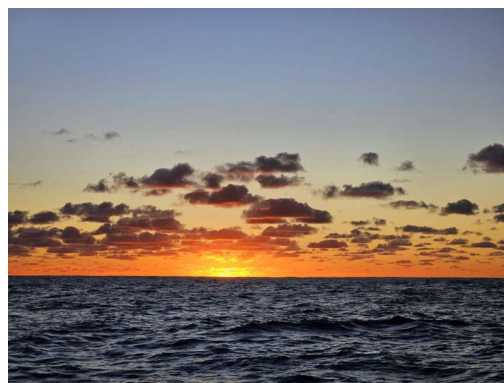
Vetra ni celi dan. Dva bofora od zadaj na skoraj trimetrskem valu je bistveno premalo, da bi jadra držalo pokonci. Motorirava. Dan je sicer idealno lep, sončen. Z motorjem sva počasna. Mislim, da se pozna tudi že obraščenost in nama jemlje kak vozal hitrosti. International pač ni na nivoju SeaJeta in po pet tisoč miljah že kaže znake popuščanja. Najin prihod se odmika. Ker imava napovedan dokaj močan protitok in ne prav dosti vetra (pa še ta bo od zadaj), me skrbi, da zamudiva jutrišnje vplutje v Palau.

Kaj veliko se sicer ne dogaja. Vesna službuje praktično cel dan, jaz sem služboval deset minut. Se pa zato dogaja v Sloveniji. Točneje, tistem delu Slovenije, ki se tiče naju. OTP banka je namreč, v nasprotju z dogovorom, danes Vesni izklopila mobilno banko. Moja še dela. Vsaj v tem trenutku še dela. Ah, kako bi bilo dolgočasno, če ne bi bilo te frdamane OTP banke...

Od danes dalje sva na UTC+9, samo še 8 ur pred Slovenijo.

zvečer malo motosailamo ...ure smo že premaknili na Palau čas

lep zaključek dneva, če bi le še pravi veter bil

18. marec 2026, sreda

Koror, Palau

Nekaj vetra je bilo, veliko ne. Skoraj ves čas motorsailava, le slabo uro je vetra dovolj za jadranje. Zjutraj piše Vesna port kapitanu, da prideva ob 12:00. Odlično, je strumen, takrat je kosilo in kasiramo overtime. Ah, ja... Posledično se najin ETA strumno popravi na 13:00. Ker pa sva zato eno uro prezgodnja, pospraviva vsa jadra, ugasneva motor, se pred dežjem skrijeva v kabino in samo na jambor plujeva proti cilju. Hitrost je še vedno slabe štiri vozle.

Katja je šla včeraj spet v akcijo na OTP. Zjutraj mi je sporočila, da bodo njej dostavili QR kodo za aktivacijo najinih mobilnih bank. Aja? Uradni postopek je tak, da moram za to QR kodo zaprositi preko mobilne banke. Tega pa ne morem narediti, ker ne sprejemem SMS žetona. Kavelj 22! Me prav zanima, ali bodo tokrat naredili izjemo ali pa je samo "prijazna

svetovalka" še ena v vrsti bančnih uslužbenk, ki nimajo pojma kako njihova banka deluje. Že lansko leto sem jim napisal, da težko verjamem, da lahko certificiran bančni softver pade zaradi "single point of failure", kar SMS žeton definitivno je. In da sem prepričan, da obstoja alternativna pot za aktivacijo in ne samo SMS žeton. Pa so mi prijazno odgovorili, da nimam pojma. Mar res?

Vplujeva hkrati s kontejnerko, privežemo se na isti pomol. Uradniki so hitri, je pa procedura komplicirana. Ne moreva slediti katere dokumente vse sva dala in katere dobila. Vsi so naenkrat na barki in vsi hkrati govorijo. In nisva zaključila. Na immigration morava po žigosane potne liste, customs pridejo v yacht club jutri, da dokončajo. Le kdo bi to razumel?

Popoldne mine torej v plačevanju taks in urejanju formalnosti pri immigracionistih. Ter klepetanju v yacht clubu. Klasično izmenjava vizitke z Lannyjem in Ginger, američanoma z barke Swiftsure. Z lastnikom Samom izmenjamo pa QR kode za WhatsApp. Sam nama razloži, kam se spleča iti z barko. Po njegovem nikamor z barko, vsaj ne prvič. Najprej naj bi šla z njegovo ekipo potapljačev. Za mastne denarce, seveda. Na splošno je prvi vtis, da je Palau izredno draga destinacija. Ali pa tudi nudi kaj za te penize, bova pa še videla. Pokrajina je lepa, pa spet ne tako lepa, kot na otočju Lao na Fidžiju. In Lao je zastonj, tukaj kasirajo nesramne denarce za dovolilnico za plovbo. Za popestritev so tu še slanovodni krokodili in plavanja najbrž ne bo veliko.

Palau ima podobne otočke kot sva jih videla v Lao skupini na Fidžiju

uradniki prihajajo...

biosecurity si je ogledala naš hladilnik in zmrzovalnik in verjetno bila razočarana, ker ni bilo nič sveže zelenjave in sadja (to bi zaplenila in računala odpadke)

naštela sem vsaj 9 jadrnic, ki so tukaj na bojah

yacht club z zelo dragim lokalnim (7,5\$ 0,45l) pivom=na Palau je mini pivovarna

ogromna stavba uradnikov (za 18.000 preb) v katero so se lani vselili, so zgradili Tajvanci

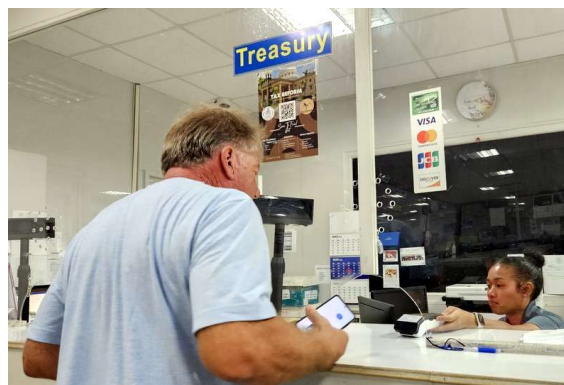
podpredsednik ima svojo stavbo

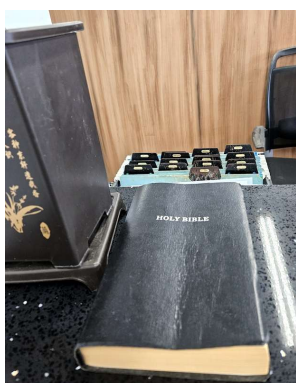
naj bi bil kulturni center v tej hiši

tudi tukaj se najde kakšen razpadajoč tank

takso smo lahko plačali s kartico (to nam še dela)

na pultu ogromne pisarne immigration imajo biblijo ...

Palau je dobro obiskan tudi zaradi potapljanja; na stropu obešena tudi SLO zastava

19. marec 2026, četrtek

Koror, Palau

Najprej do mehanikov. Zamenjati želim ležaj na sidrnem vinču, ki se počasi poslavlja od tuzemskega življenja. Vsaj zdi se mi tako. Rezervni ležaj imam, nimam pa orodja in predvsem nimam delavnega pulta s prešo in primežem. Zmenim se za jutri, moram pa prej (spet in spet in spet še enkrat) razdreti sidrni vinč, da lahko os z nosilcem odnesem v delavnico. Manjana. Danes le še kupim rezervni ležaj, da ga bom imel za naslednjič.

Vesna med tem organizira rentiča. Pripeljejo ga v yacht club. In potem veselo naokoli. Še troje kliranj morava dokončati, s cariniki, s telekomom in s poštnimi znamkami za razglednice. Vsa tri kliranja so šla tekoče. S PNCC (telekom) še posebej. Namesto paketov, ki so objavljeni na netu, imajo drgačne, precej bolj ugodne. In namesto plačljive SIM kartice imajo od začetka meseca brezplačni eSIM. Customsi niso bili tako ugodni, za cruising permit so zaračunali 450 dolarjev. Tako drago ni niti na Hrvaškem.

Tako, uradne zadeve so končane, sledi izlet po otoku. Pa zabremzava že kar pri popolnoma novem shopping mallu na obrobju mesta. Cene v food courtu so čisto nekaj drugega, kot v našem yacht clubu, kjer stanejo kurje perutničke za snack ob pivu oderuških 21 dolarjev. Cene v japonski birtiji za popolen obrok so okoli 10 dolarjev, kar je primerljivo z otoki v okolici in verjetno ceneje, kot v Sloveniji.

Glavne ceste so zelo lepo urejene in dokaj prazne. Kar pa ne velja za stranske. Spet se ponavlja zgodba iz ameriških otokov, kjer sva se marsikje kar takoj obrnila, čim sva z glavne ceste zavila na odcep proti turistični znamenitosti. Tukaj tudi. Tistih nekaj destinacij, kjer se je dalo priti do cilja, pa se je na koncu izkazalo kot nekaj, kar je lepo dva sva videla zato, kar ni bilo vredno ogleda. Za naju so bili še najbolj zanimivi postanki v nekaj ribiških lučicah in to predvsem zato, ker so bile skoraj povsod na pomolih bencinske črpalke za čolne. To je neobičajno za Pacifik. Za primerjavo, noben izmed visoko razvitih ameriških otokov tega ne premore.

Ob mraku sva doma. Tokrat se pred povratkom nisva ustavila na pivcu za živce. Hja, tudi to se zgodi...

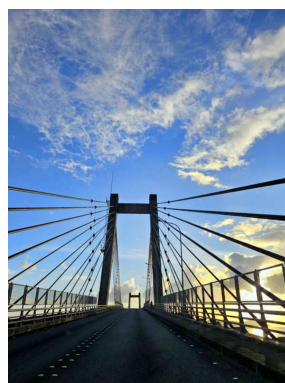
ko sva uredila uradnike, greva na pošto poslati razglednice, spet lepe znamke=upam, da jih ne trgajo SLO poštarji dol iz razglednic

pa nakup esim kartice; ni najboljši, zelo slab, tako, da na barki morava prižgati starlink, da lahko delava

Most Koror-Babeldaob je most na Palauu, ki povezuje otoka Koror in Babeldaob. Gre za armiranobetonski, portalni okvirni, viseči most v skupni dolžini 413 m (leto 2002)

temu mostu pravijo: Japan-Palau Friendship Bridge

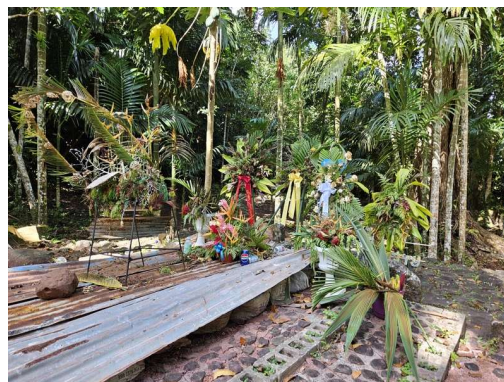
danes čili ramen juha s česnom, japonski curry ...okusno za normalno ceno

japonski komunikacijski center iz II.sv.vojne...menda je 20USD vstopnina...no, nisva vstopila v te nezavarovane razvaline

lep sončen,vroč dan, tako močno sonce, da kar oči bolijo tudi od teh kontrastov

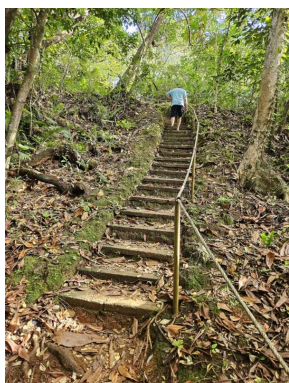
naj bi bilo nekaj zgodovinskega/turistična točka, zglada pa, kot, da bi nekoga pokopali,pa še niso do konca pripravili groba?

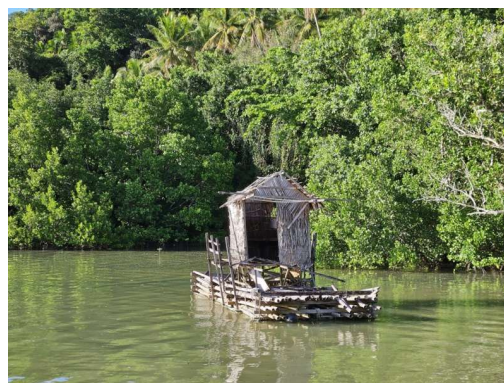
monoliti ...kar dolga pot skozi gozd in nešteto stopnic

glava

tole je bilo pa kar naporno:v tej vročini (30C),neenakomerne stopnice,kakih 200 jih je bilo od monolitov gor in dol ...

hiška na vodi narejena iz bambusa in palme

20. marec 2026, petek

Koror, Palau

Nimava vedno oba enakega mnenja o mestu, kjer se nahajava. Tudi danes ne. Za Vesno je to povsem običajen kraj, za mene je prečudovit.

Ona se odpelje po Kororju, malo v šoping, malo do pedikerja, malo do visitor centra, pa do rangerjev in še kam. Kupi si nekaj oblačil, cene so precej normalne takoj, ko niso povezane s turizmom. Ji pa pedikerka, Filipinka, zabiča, da naj nikar ne kupuje tukaj in se raje ustavi na Filipinih, kjer je vse precej cenejše.

Jaz zjutraj razmontiram sidrni vinč in se odpravim v mehanično delavnico, da mi s prešo odstranijo stari ležaj in vstavijo novega. Pa ne gre enostavno. Šment je popolnoma zarostan skupaj s semeringi in noče na plano. Tri ure se trudijo, da jim nekako uspe. In uspe jim tudi uničiti ohišje ter senzor verige. Grelji so premočno. Posledično moram potem jaz popravljati njihove napake, zasikati semering in iz dveh nedelujočih senzorjev sestaviti enega delujočega. Projekt za cel dan.

Ob petih popoldan se skupaj odpeljeva na Friday Market. Ne vem, zakaj se tako imenuje? Res je v petek, ampak samo enkrat mesečno. Kakorkoli že, market predstavljajo: obilica kioskov s hitro hrano, nekaj tudi z lokalnimi specialitetami, nekaj zelenjave, tekstila in (pre)glasna glasba. Lokalna cerkev v eno izmed hišk izvaja meritve krvnega tlaka. Vesna si ga da izmeriti in za njihovo brezplačno opravilo filipinski cerkveni agenti pričakujejo njen obisk v nedeljo. Mislim, da ga ne bodo dočakali.

t.i. petkov nočni market; prodajali samo lokalno zelenjavo in sadje po ugodni ceni

samo ena tretjina stojnic je bila z lokalno hrano: na fotki taro, kasava, sweet potato=že kuhano, zato drugačne barve

pečene ribe iz lagune

v palmine liste zavita tapioka s kokosovim mlekom

v živo pripravljala sashimi, različne variante

hiške živahnih barv in motivov

dokler sva vztrajala na marketu, je bil samo en glasbenik, menda pa se jih kar dosti zvrsti

ena cerkev je imela svojo stojnico, brezplačno ponujala neko vrsto riževe juhe s piščančjem; sem poizkusila, nič posebnega

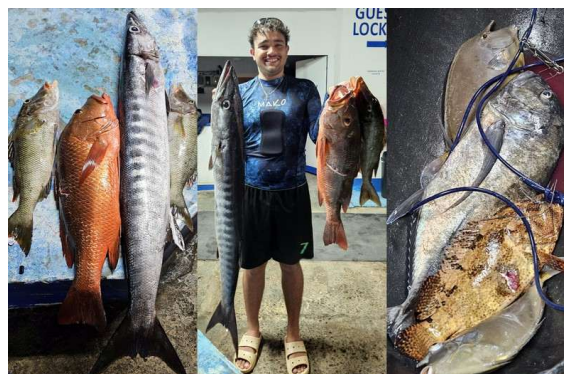
seveda na stojnicah ni manjkalo bižuterije, torbic, majčk = spominki

cerkev je ponudila tudi brezplačno meritev pritiska in sladkorja; pritiska sem imela prvič 97/65, drugič pa 115/75...čudne meritve

ogromno, res ogromno igrišče baseball

tak prizor pa naju je pričakal v yacht clubu: današnji ulov potapljača s puško je bil kar bogat

21. marec 2026, sobota

Koror, Palau

Najprej se odpeljeva do rangerjev po dovolilnico za vstop v neke vrste narodni park. Skupina skalnatih otočkov, tipa Kornati. Ampak. Dovolilnice se ne da dobiti za vnaprej. Začne veljati na dan nakupa in poteče po petih dneh. Ajoj! Danes sva z avtom in bi to enostavno uredila, naslednjič bova morala do njihovega urada peš. Kar pritisk nama je dvignila ta njihova birokracija. Še dobro, da si je dala Vesna izmeriti pritisk včeraj, danes bi instrument pregorel.

Potem pa na izlet po delu otoka, ki sva ga prvi dan preskočila. Na nekaj mestih se ustaviva, pa je en sam postanek vreden truda. Poučen muzej in lepa moška hiša ob njem. Vse ostalo je kr'neki ali pa sploh nič. No, sva vsaj videla realno sliko Palava, kar tudi šteje. Kiwi-sindrom. Napihnjena samozavest o najboljšem otoku na svetu, a brez resne osnove. Otok sicer ni čisto brez veze, a videla sva že veliko lepših.

Predvsem je pa moteč rasizem. Če si turist, si predmet izkoriščanja. Plačaj, nič ne dobi za to in pojdi. Hrvaška-sindrom. Ko sva se ustavila v prijetni restavraciji ob reefu in jedla povsem spodobno in obilno kosilo, sva za to plačala malo preko 30 evrov. Za primerjavo: pivo in čiken-šit perutničke (ena porcija za snack ob pivu) v dokaj zanemarjeni turistični birtiji pa 50 evrov. Neprijazna dežela. Čisto nasprotje ostalih destinacij na Pacifiku.

Menda se gorivo v Sloveniji draži in je to prava mala drama. Današnja cena diesla tukaj (preračunano iz galon in dolarjev) je 2,40 evra za liter. Samo čakam, kdaj bodo začeli zaračunavati tudi veter. Samo turistom, jasno.

danes je sobota in tudi pod mostom imajo hiške z mizami in klopmi(zidane); pikniki vsepovsod; tega imajo pa res kar dosti

pomol in vsa okolica okrašena s skulpturami

fantiči skakali v dokaj plitvo morje; kaj pa krokodili, vprašam? pravijo, da jih tukaj ni

Bai Rekeai - ali je bila prej slika ali hiša?

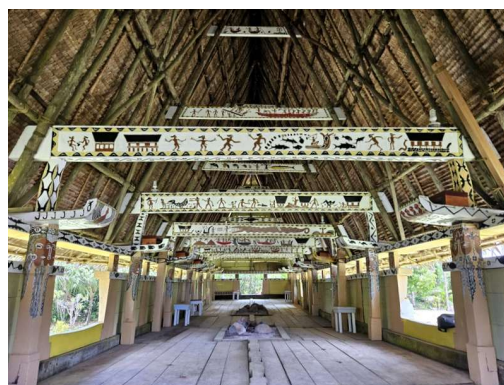
moška hiša za srečanja v Ngarkeai

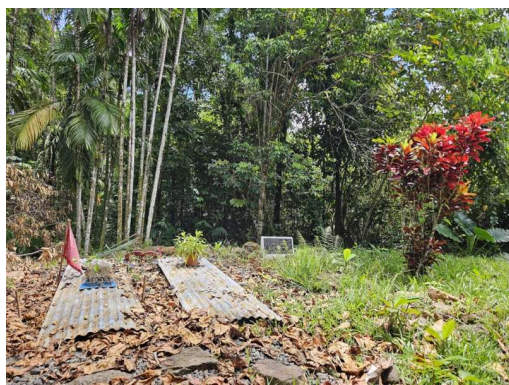
hiša je bila pred parimi leti kompletno prenovljena, študentje pridejo vsako leto osvežiti barve

..zgodbe v sliki ...

znotraj hiše celo dva gorišča

tombe ... hm...

kongresna palača za teh 16 držav v Palau ... ni čudno, da je vse tako drago ... kakšni objekti

in menda skoraj nič v uporabi

... taki objekti niso čisto nič v tisti stari tradicionalni gradnji na Palau

22. marec 2026, nedelja

Koror, Palau

OTP banka je danes, tako kot Vesni pred nekaj dnevi, tudi meni onemogočila dostop do bančnih storitev. Jah, očitno je to tako na Madžarskem. Tako, kot si zamisli bančni absolutist. Nič demokracije. Tako tam pač to je. Ampak, pri meni pa ne bo! Samo, da se vrnem v Slovenijo, takoj zamenjam banko.

Permit za Rock Islands se danes lahko kupi tudi za jutri. Včeraj se ni mogel niti za danes, niti za jutri. Vedno je v veljavi od tekočega dneva dalje, so naju podučili. Razen ob nedeljah, ko je možno izbirati med veljavo z nedeljo ali s ponedeljkom, so dodali danes. Logično, mar ne? In tega teta inkasantka rangerka včeraj še ni vedela. Obup! Kakorkoli, vrneva rentiča, zapeljeva Malo na ponton yacht cluba, natočiva gorivo in vodo ter odplujeva na sidrišče blizu yacht cluba, kjer sva v turkiznem morju sama s krokodili.

Pa ni vse tako gladko, kot se zdi. Sidro ne prime. Deset metrov pod nama je velika ravna zaplata mivke brez koralnih glav, klasično sidrišče. Vendar očitno ne tudi za oversize ameriško Mantus sidro. Kje si Lewmar Delta, sidro, ki ga vsi šinfajo? Delta je na takem dnu prišla kot zabetonirana. Vedno. Po četrtem poskusu, ko sidro še vedno ne drži, obupam. Vetra ni napovedanega nič, sidrišče je dokaj zaščiten in že samo veriga je dovolj, da se ne premakneva.

Vodo za tuširanje sva natočila, vodo za pitje sva naredila. Roštilj sva zakurila, meso pojedla. Vsaj nekaj, kar se ni zalomilo. Voila!

pa še nekaj fotk od včerajšnjega potepanja

Melekeok pomol

včerajšnje kosilo: dva velika svinjska kotleta (Tone), jaz pa morski sadeži z zelenjavo in vse skupaj panirano (okusno)

v sončnem vremenu so barve zelo močne

znak za to državo je ptič, ki se hrani v morju ... rečejo mu bip

kakšen meter je plima/oseka

pomol v državici Melekeok

tako pa zgleda Sam tours: veliko potapljaških čolnov, predvsem od tega živi in dobro služi

primipredaja denarja in ključev zaposleni v Samovi trgovinici, ker rentacarovec pride šele popoldne (dekle je iz Filipinov)

ti otoki so zelo podobni Lao skupini na Fidžiju

tukaj sva danes sidrana; zglada lepo, a do dna se ne vidi (10m), pa menda v tem okolišu vsake toliko priplava krokodil... čeprav se mi zdi, da je to bolj rekla/kazala

zaključek dneva

23. marec 2026, ponedeljek

Rock Islands, Palau

V popolni bonaci je bila tudi teža verige dovolj, da se nisva nikamor premaknila. Ni pa za vse slabo, da sidro ne prime. Prednost takega načina sidranja je, da sidro ni potrebno izpuliti iz dna. Tudi to je nekaj!

Potem se odmotorirava med Skalne otoke. Kar na prvo sidrišče bi šla, kjer tam bi rada Vesna med snorkljanjem pod vodo fotografirala krokodile. Ampak. Oh-in-sploh sidrišče je polno smeti, voda je kalna z vidljivostjo okoli enega metra. Poskusiva s sidranjem in sidro ne drži. Greva dalje.

Otočkov je neskončno, vsi so miniaturni in vsi so si podobni kot jajce jajcu. Sidrišča tudi. Voda je motna, prostora je malo, sidro ne drži. Ko prideva do oh-in-sploh raja za snorkljanje, je to z bojami ograjen reef, dolžine okoli 50 metrov in širine 10. Z motno vodo, seveda. Vesna se samo prime za glavo in strumno izjavi, da je tako snorkljanje sploh ne zanima.

Po še nekaj try&fail poskusih sidranja na mestih, ki so vsa globoka preko deset metrov, na dnu je trda mivka in naše novo oh-in-sploh Mantus sidro, po velikosti primerno za 50 čeveljske barke, ne prime. Pri razmerju 1:4 (več prostora ni nikjer) ne zdrži niti pri "štrand gasu v rikverc". Šele po nekaj urah končno najdeva sidrišče v petih metrih globine (bolje rečeno v 4-6 m, odvisno od plime in oseke). Sidro zdrži celih 1500 obratov - več si niti v sanjah ne upam poskusiti. Za ta teden so napovedani šibki vetrovi in na tak način se mislim švercati s tem invalidnim ameriškim sidrom. Ob naslednji priliki kupim spet Delto!

Vtis prvega dne v Skalnih otokih je zelo podoben vtisu prvega dne na Kornatih. Nategunac z vstopnino. Kornati so grdi goli otoki, Rock Islands so sicer bujno poraščeni, a brez dostopa na obalo. Podobno, kot sem v primeru Kornatov videl veliko lepših otokov v Sredozemlju, sem tudi v primeru Rock Islands videl veliko lepših otokov v Tihem oceanu. Če omenim samo otočje Lao z Bay of Islands in Vulango. Dodatno je razlika tudi v tem, da so tam sidrišča plitva in sidro dobro prime. In voda je bistra, polna koralnih glav za snorkljanje.

Rock islandsče si na Palau in tega ne obišeš, nisi bil tam ...tako pravijo

saj, če ne bi bila lani na Fidžiju kjer so bile zelo podobne oblike otočki, bi mi bilo to nekaj najlepšega, tako pa ...tukaj voda ni čista, taka mlečna je in spet se ne vidi nič dol

predvsem ne vidiš, če kakšen krokodil plava; še manj pa, da bi bile korale in ribe

danes sva se res namučila z iskanjem sidrišča, sidro enostavno ni prijelo

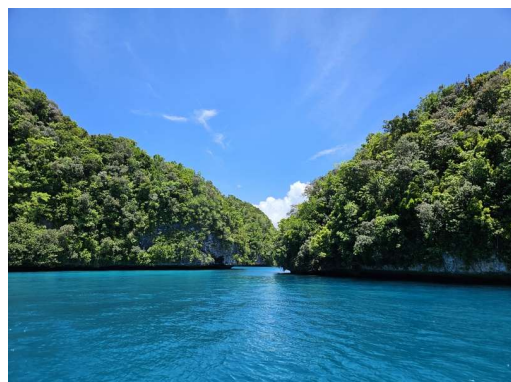
tukaj je bilo sicer malce klavstrofobično, ozko sidrišče in tam kjer je luknja plavaš, baje, do super snorkljanja...no, midva se nisva uspela tukaj sidrati...žal...

vidljivost morja tudi tukaj slaba-očitno taka kamnina

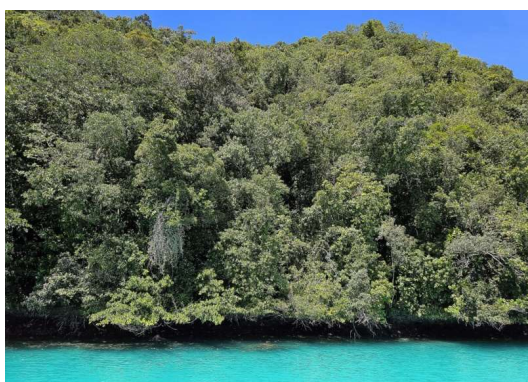
veliko, po najino, gobice

včasih sva šla v zelo ozek zaliv pogledati možno sidrišče

no, končno sva se nekje uspela sidrati, vendar neprimerno za plavanje=mlečna voda

zvečer, v temi, pa toliko različnih ptičjih zvokov, nekateri kot godzila ...kot, da sva v džungli

takole sva pa danes plula, ko sva iskala primerno mesto

24. marec 2026, torek

Rock Islands, Palau

Še ena mirna noč. Bučna noč. Ogromno ptičev in netopirjev zganja hrup preko dneva in celo noč. Glasovi, ki jih še nisva slišala. Je spet na obali Godzila, tako kot v reki Chagres v Panami?

Ob desetih izplujeva. A kam? Skalni otoki so vsi enaki, morje je motno povsod, kjer sva bila. Odločim se pogledati otočke, ki so malo ločeni od ostalih. In glej, tam je sidrana jadrnica! Pa se odpeljeva, da bi jih pobarala kaj in kako. A oni se odsidrajo, da bi nama dali prostor na, po njihovem mnenju, najboljši lokaciji na svetu. Zaliv, nekaj metrov stran je po njihovem mnenju preplitev. Jah, pomahamo si in midva odplujeva iz tega roadsteada v "preplitev" in popolnoma zaprt zaliv, kjer nama sidro končno prime, kot mora. Mnenja o primernosti zaliva za sidranje so pač različna.

Ker meniva, da tudi tukaj ni nič za snorklanje, predvsem zaradi kalnosti vode, se odpeljeva na izlet z dingijem. Iz najinega zaliva v sosednje, ki pa so res preplitvi za Malo. Za dingi so dovolj globoki, jasno. V nasprotju s pričakovanjem, pa najdeva nekaj lepih koralnih gozdov, ki bi jih bilo vredno obiskati pod vodo, če bi bili bliže barki. Očitno so tudi preveč oddaljeni od Kororja, ker organizatorji snorklarije sem ne vozijo svojih gostov.

Cemetery reef kamor vozijo turiste...hm, reef? to preplavam v 15 minutah,ok,če grem natančno vsako ped raziskovati mogoče max pol ure...zjutraj sta prišli dve turistični barki

odštekani otočki

z dingijem naokoli ... za plavanje nimam dovoljenja

danes sva res v čudovitem okolju

sem pa tja naletiva tudi na plastenke:ne vem ali to mečejo turisti ali pa jim odpihne s čolna,ko brzijo kot nori med otoki...kakorkoli, rangerji bi lahko kaj naredili na temo čistoče, saj država dovolj pobere za vstopnino

glasni ptiči

čaplja

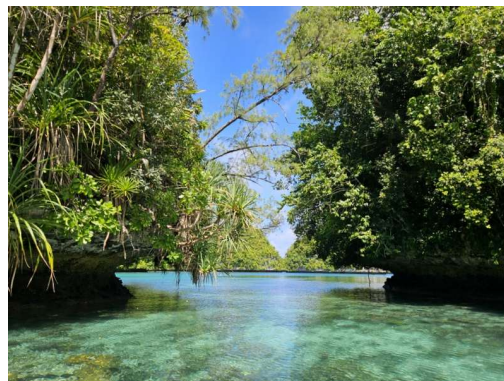

kar daleč stran od barke,skoraj na izhodu lagune pa res koralni gozdovi

že pripravljena, da odletita,pa uvidita, da nisva nevarna in obsedita ter naju opazujeta

marsikje je ob oseki neprehodno

25. marec 2026, sreda

Rock Islands, Palau

Spet popolnoma mirna noč. Ob devetih dopoldan, dve uri pred plimo izplujeva. Na prehodu nikjer ni bilo manj kot 3 m. Potem cikcakava. Cikcakava po minskem polju. Oblačno je in v vodo se skoraj nič ne vidi. Tudi na satelitskih slikah se ne vidi koralnih glav, ki niso tik pod površino. Nekajkrat se dno v trenutku dvigne iz globine 35 metrov na vsega 4 ali 5 metrov. Videti ni bilo nič vse do trenutka, ko je bilo prepozno. Zoprni občutek!

Cilj je nekaj otočkov-skal na samem robu koralnega obroča okoli Palava. Šef yacht cluba Sam nama je zatrdil, da je tukaj snorklanje odlično in predvsem je to tako daleč od Kororja, da sem turistov ne vozijo. Res nisva videla nobene tauharske ekspedicije, so naju pa takoj, ko sva se sidrala, obiskali rangerji. Preverili so, ali sva sidrana v mivki ali v koralah. Jah, v korale se midva nikoli ne sidrava, tako zaradi koral, kot zaradi najinega sidra.

Vesna se takoj odpravi pod vodo. Tukaj menda zanesljivo ni krokodilov. Krokodilov se ona ne boji, bojim se jih jaz. In potem naredim tako vzdušje, da ji ni za v vodo. Ko se vrne, razloži, da krokodilov ni videla. Pa tudi ne želve, šarkija, skata in podobnih zverin. Tudi korale so v precej slabem stanju in na njih se ne pase ravno veliko barvastih ribic. Tole snorklanje je bilo precejšnje razočaranje. Sam očitno nima pojma.

Potem se po nasvetu rangerjev prestaviva na bojo blizu Yellyfish Lake. Menda je namenjena manjšim turističnim ladjam. Ampak, če je prosta jo lahko mirno uporabiva za prenočevanje. Upam, da nama ponoči kdo ne potrka na vrata...

malo iščeva kje se tukaj sidrati....

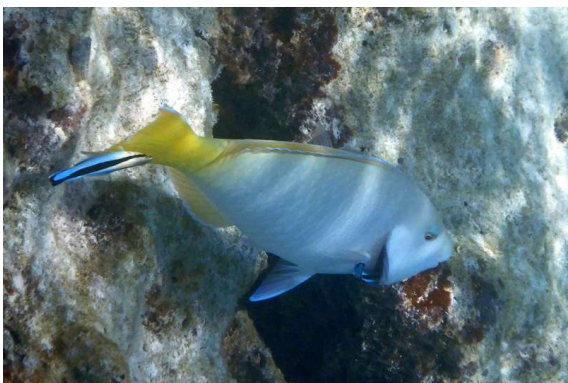
...in ravno dobro zaključiva s sidranjem, ko prihrumita s full gasom rangerja; sem jim rekla, da je prav grozno videti toliko plastenk in pločevink kako plavajo po morju=pa sta se zgovarjala, da vreme ni bilo primerno, da jih pobirata...no ja...

od sonca obsijani...

dve urici snorkljala;sem vseeno malce več pričakovala;ali je napačen teren ali pa ?

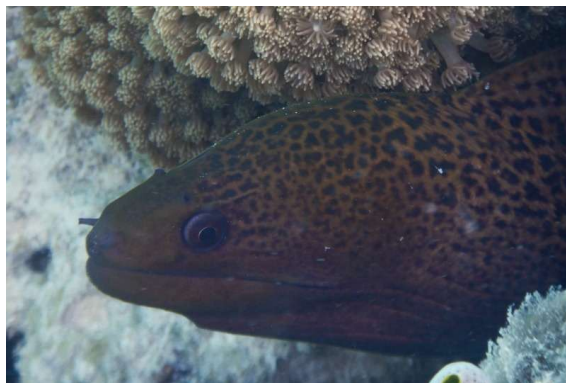
Pacific longnose parrotfish-prav otepala se je dveh Bluestreak cleaner wrasse (*Labroides dimidiatus*)-čistilke

Yellow Boxfish (*Ostracion cubicus*) ravno tako jo je čistilka obletavala=očitno so potrebne čiščenja ?

picasov v dveh različicah je bilo izredno veliko videti

nedaleč od barke pa končno zagledam moreno, ki si me zvedavo ogleduje

med plovbo se ulije močan dež

ogromna boja se že od daleč vidi in nenavadno dolga privezna vrv; testirano na 2500 obratov in zaenkrat drži

odkar sva pristala je oblačno, včasih malo rosi...upam, da tako tudi ostane

ko se zvečeri, je spet zelo glasno=ptiči žurajo do jutra;toliko različnih ptičjih zvokov

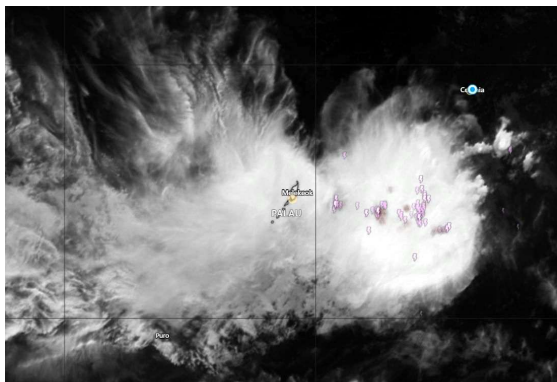
26. marec 2026, četrtek

Rock Islands, Palau

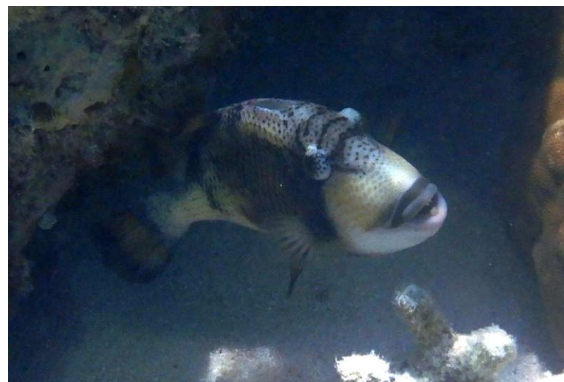
Tole, z bojo na 25 m globine in stran od čeri ter otokov sva dobro naredila. Veter se je vrtel ponoči in se je vrtel še cel dan. Večinoma ga pravzaprav niti ni bilo, vsaka nevihtica pa je prinesla nekaj deset minutne sunke iz druge smeri. Nevihtic je bilo kar nekaj. Dvoje nevihtnih jeder je že od včeraj v okolici, eno je dokaj blizu na vzhodu. V središču je cilkon z vetrovi v krogu. Drugo je na celotnem delu med Palavom in Filipini. Pogled na satelitsko sliko pokaže goste težke oblake in množico strel. Tudi v naravi slišiva nekaj strel. Torej so precej bliže, kot tiste na sliki, ki so od naju oddaljene dobrih petdeset milj. Strel do sedaj praktično nisva doživela že od Paname sem.

Plan A je, da se prestaviva nekam drugam in naslednjo noč, ki naj bi bila bolj mirna, preživiva na sidru v drugem zalivu. Plan B je, da ostaneva, kjer sva in nevihtni dan preživiva med službovanjem. Popoldan prevlada odločitev za plan B, slabemu vremenu ni kmalu videti konca. Situacija spominja na rojevanje tajfuna, kot sva jo doživela pred desetletjem. Ni pa to današnje dogajanje zabeleženo na nobenem spletnem mestu za predhodno obveščanje, niti ni vidno na nobenem modelu. Torej, tajfuna ne bo.

Vesna je delala, jaz sem dolgčas preganjal s pipico. Mislim, da je minilo skoraj leto dni, odkar sem prižgal zadnjo.

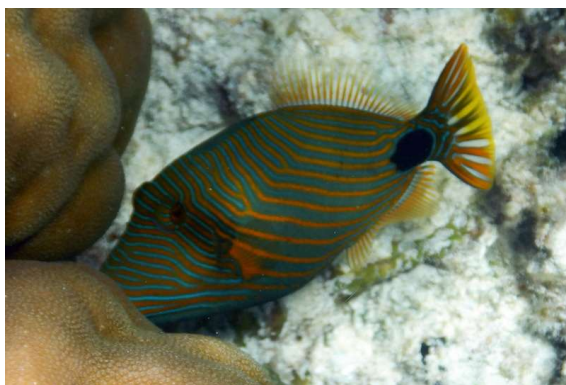
današnja vremenska slika

danes nisem naredila niti ene fotke...pa naj bo nekaj včerajšnjih ribic.....Blue triggerfish

... in školjke teh je bilo kar nekaj, vendar so bile vse po vrsti dokaj majhne

27. marec 2026, petek

Rock Islands, Palau

Zbudiva se v sončno jutro. Pravzaprav naju telefon zbudi v sončno jutro. Pozabil sem ga izklopiti. Dve boji sta v zalivu in na sosednjo se za dve uri priveže manjša kruzerica. Zrasla so mi oslovsko ušesa. Bojo sem testiral s polnim plinom nazaj. Zdržala je. Logično. Sedaj vem, da je to logično.

Odplujeva do Milky Way. Morje je menda kot mleko in to je must see oh in sploh. Dostop je pa preko minskega polja. Pravzaprav to ni klasično minsko polje koralnih glav sredi globoke vode, ampak labirint koralnih grebenov. Brez satelitske slike ali lokalnega znanja nikoli ne pridem skozi. Za dodatek k veselju je vidljivost v vodo slaba in medla lisa temnejše barve pomeni oviro, ne pove pa, kako globoka je. Ni bilo enostavno, čeprav na koncu izpade, da je bilo piece of cake. Najmanjša globina na plovbi je bila šest metrov. Ampak. Šest metrov, ki se v trenutku dvigne iz globine. Ni šans, da se ustavim ali odvijem, ko ugotovim, da je plitvo.

Potem sledi izlet z dingijem. Še z najinim majhnim čolničkom sva enkrat udarila v nekaj. V tem mleku se ni videlo v kaj.

Mogoče je bil pa krokodil. Čeprav dvomim. Palavški krokodili se imenujejo saltwater crocodiles in ne milk crocks. Bila sva (skoraj) sama, očitno pa sem vozijo turiste kot po tekočem traku. V najbolj zaprtem delu, ki je hkrati tudi najbolj mlečen, sta bili sidrani dve plavalni ploščadi. Kakorkoli, ko se zapeljeva na drugi konec zaprtega zaliva, je vidljivost v vodo boljša in Vesna naredi nekaj podvodnih fotk kar z dingija.

Kot sva vijugala pri vstopu, sva vijugala tudi pri izstopu. Vstop in izstop nista po isti poti. Le zakaj bi bilo enostavno ozpluti, če je pa lahko v te namene speljana druga pot skozi labirint? Morda zato, da si labirint ogledava v celoti.

pa še zadnji dan plovba med otočki - Rock islands

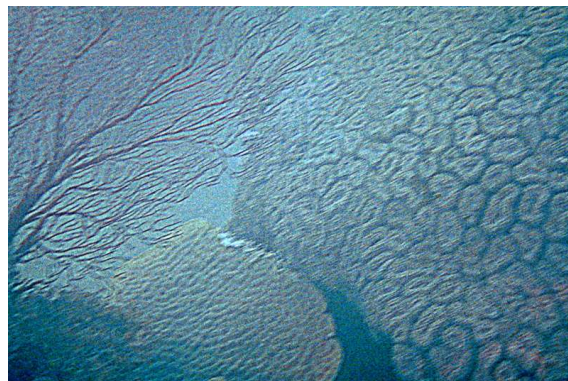

„,fotografije z dronom bi bile verjetno bolj zanimive

otočkov s plažami je bolj malo, večina je nedostopnih; tukaj na tem je menda celo en lokalček, ko pridejo turisti

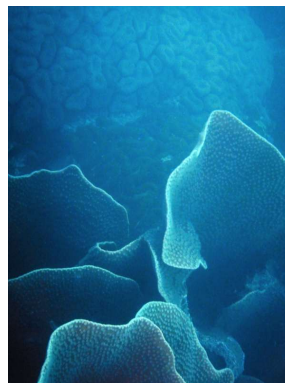
sva se z dinghijem vozila med otočki kjer je bilo nekaj podvodnega življenja; vendar fotografirati takole z vrha, pa vibracije motorja, no comment fotke

Mala v Milky Way ...več kot kakšen meter se res ne vidi tukaj v globino

ploščad, za koga? hm, mogoče se pa krokodili hodijo sem sončiti, edino lojtrce pa mislim, da ne potrebujejo?

lahko noč

28. marec 2026, sobota

Koror, Palau

Spal sem kot ubit. Od osmih zvečer do sedmih zjutraj. Kaj je bil vzrok, ne vem. Plovba včeraj je bila res živčno naporna, samo tako zelo pa tudi ne. Kakorkoli, ponoči je bila nevihta, Vesna je zaprla vsa okna, jaz se sploh nisem zbudil, čeprav sem običajno tisti, ki se najprej odzove na kapljice.

Ampak, zbudim se v prečudovitem zalivu, vreme je sončno, lepo. Celo prečudovito delo zamenjave včeraj zgorelega konektorja na sončnih panelih mi gre hitro od rok. V manj kot uri je vse končano, vključno s prestavitvijo kablov, za kar sem najprej mislil, da bo potrebno razstaviti celotno pohišstvo v salonu. Pa se je dalo nekaj centimetrov kabla prestaviti tudi brez tega in odščipniti osmojeni del pri panelih. Temu Američani pravijo boat project...

Vesna končuje balansiranje s FURSom. Upam, da bo s tem zaključena njena letošnja delovna saga in da bo v naslednjih mesecih službovanje bolj umirjeno. To so pravzaprav prve bilance, ki jih ni naredila v Ljubljani.

OTP, ah OTP... Nimam komentarja. Katji so poslali po elektronski poti v podpis papir o spremembi mojega uporabniškega imena in gesla. Zakaj njej? Zakaj ne meni? Zakaj ne tudi Vesni? Zakaj sploh sprememba, ki je nisem zahteval? Ne vem, zakaj? Vem pa, da niso poslali QR kode za aktivacijo mobilne banke nobenemu od naju. Neverjetni so! Neverjetni v njihovem neznanju in ignoranci problema. Sedaj sva že en teden brez dostopa do najinega denarja. In vse kaže, da bo še nekaj časa tako. Živela gotovina!

Popoldan se sprehodiva do (zaprtih) gostiln. Šele ob petih popoldan se odpirajo za večerjo. Končno po šest tisoč korakov najdeva eno kitajsko zadevo, ki je pa, roko na srce, ne bova ponovila. Morda pa ponoviva pивce za živce v yacht clubu. Z izbiro pravega piva in nekaj popusta za jahtaše, je cena čisto drugačna, kot prvi večer.

na sprehodu ...

pri mostu je obrajeno morje(zaradi barčic)-staro in mlado se veselo kopa,zraven prostori s klopmi in mizami-tega je vsepovsod dosti

Palau je razdeljen na šestnajst zveznih držav /cca 22.000 prebivalcev; vsaka država ima svoje avt.reg.tablice

Glavno mesto otoške države Palau je Ngerulmud. Nahaja se v zvezni državi Melekeok na največjem otoku Babeldaob in je uradna prestolnica od leta 2006

house of delegat... fotka avta pred kongresno palačo

Koror je največje mesto(cca 12.000preb) in gospodarsko središče države

Taki falls, znani slapovi, dostopnost ni enostavna; v tej državi živi cca 200 ljudi

v tej državi znani kamniti monoliti, preb.cca 400,

Airai state=v tej državi je letališče in drugo najbolj naseljeno na Palau(2500preb);tukaj tudi Bai, tradicionalna moška hiša; kmetijsko področje

Aimeliik state=330preb.;večina cest je makedam;V vaseh so številni kamniti objekti z zgodovinskim in tradicionalnim pomenom. Številne kamnite ploščadi, odesongel , služijo kot klanovska pokopališča, drugi kamniti objekti pa kot svetišča

Ngatpang država ima cca 300preb.;predvsem kmetijski gozdovi, vrtovi in delno področje z glino=lončarstvo

Ngeremlengui država ima 350preb.;wikipedia pravi, da na Palau veliko ljudi lovi golobe

29. marec 2026, nedelja

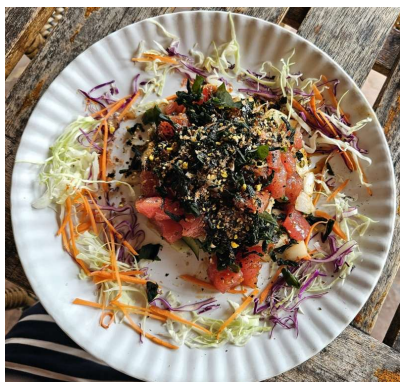
Koror, Palau

Po Vesninem službovanju se odpraviva na obalo. Tokrat v načrtu nimava veliko opravil. Pranje perila na lokalnem loundromatu in odločitev kam in kdaj dalje. Simpl. No, simpl je pranje, druga točka pomeni poglobljeno debato ob kosilu. In debato po kosilu ter pred večerjo ob pijački. Kosilo sva izvajala celo popoldne v oštariji marine, pijačko pred večerjo pa v lokalnem yacht clubu.

Rezultat? Nisva se še odločila kam in kdaj. Niti to ne veva, koliko v naprej morava najaviti svoj odhod oblastem na Palavu. Dva ali tri dni? Birokracija par excellence.

Za piko na i je informacija iz domovine, da je OTP banka poslala Vesni QR kodo z navadno pošto in jo je čakala v nabiralniku. Dogovorjeno je bilo, da jo bo Katja dvignila v poslovalnici. Meni so namesto QR kode poslali spremembo

uporabniškega imena in gesla. Kar po emailu. Oboje je očitno v njihovih očeh neskončno varno? Očitno bolj varno, kot moj prstni odtis, ki ni dovolj varen in so zato šli v zamenjavo vstopa v mobilno banko. Luzerji, totalni luzerji!

medtem,ko se je perilo pralo in sušilo sem pojedla tunin poke; dober je bil

navkljub temu,da je cel dan bilo oblačno,je na koncu bil večer takole lepo obarvan;pogled iz yacht cluba

Kayangel state=najsevernejša zvezna država Palau;preb.60;dostop s čolnom

Ngaraard state=220preb.,

Ngarchelong state=390preb.,znani Kamniti monoliti Badrulchau

Angaur state=120preb.;Angaur gnezdišče za veliko število ptic, katerih iztrebki so sčasoma postali nahajališča fosfatov . V začetku 20. stoletja so na razgibanem terenu severozahodnega dela otoka in vzdolž vzhodne obale začeli kopati fosfatne rudnike

Peleliu state=490preb.,dostop z ladjo;zelo plitva laguna, ptičji rezervati;Otok je znan kot prizorišče bitke pri Peleliuu v drugi svetovni vojni .

Ngchesar je znan po svojem vojnem kanuju "kabekel" z imenom Bisbush, kar pomeni strela. 290preb.

30. marec 2026, ponedeljek

Koror, Palau

Pravzaprav ta zaliv sploh ni lep, kaj šele čudovit. Že dva dni nisem imel niti enega boat projecta, kot to sočno imenujejo Amerji.

Danes sva preverila, kako deluje avtobusni sistem v državi z nekaj tisoč prebivalci, kjer ima skoraj vsak svoj avto. Deluje dobro. Ena linija in pet voženj na delovni dan, cena vožnje en dolar. Med postajami je največ nekaj sto metrov. Torej zadostuje en manjši avtobus za slabih dvajset potnikov in en šofer. Vozni red je napisan na vseh postajah z odhodi z vsake postaje. Odhodi so točno po urniku. Danes, ko ni bilo gneče, je avtobus na posamezni postaji čakal toliko časa, da je odpeljal po urniku. Tudi tam, kjer ni nihče vstopil ali izstopil. Česa podobnega nisem zasledil nikjer drugje po svetu.

Najprej sva se zmenila s port uradniki za klir-aut. Če nama sojadranci Japonci včeraj ne bi razložili, kje je njihov urad, jih ne bi nikoli našla. Skriva se za majhnimi in zanemarjenimi modrimi vrati na dvorišču neugledne hiše brez kakršnega koli napisa. Odhod je potrebno najaviti 48 ur v naprej. Sedaj imava vsaj kratkoročni plan dorečen. Državo bova zapustila prvega aprila ob enajsti uri dopoldan in odplula v smeri Filipinov. Voila!

Prav veliko se na Palavu ne da početi. Odšla sva v muzej, ki niti ni bil slab. In potem na kosilo, ki tudi ni bilo slabo. Še v dveh kavarnah sva se ustavila in v trgovini, da sva kupila kruh in nekaj zelenjave. Jajc nisva dobila. Razprodana so. Velika noč se bliža.

zapor in sodišče en zraven drugega; Palau ima izredno malo kriminala

Muzej Etpison je muzej v mestu Koror v Kororju na Palau; fotografiranje ni dovoljeno v muzeju; je pa v prvem nadstropju velika trgovina s spominki,katerih večina sploh ne smeš nesti čez mejo

v muzeju sem dobila razlago kako so včasih rojevale ženske: da so jim kar trebuh rezali, ker niso drugače vedeli kako bo otrok ven prišel...no takim zgodbicam pa res ne vem kdo v današnjem času verjame?

jaz že ves čas veselo fotkam (glej dnevnik zadnjih dni) in iščem reg. tablice vseh držav; no tukaj so pa vse zbrane, levo zgoraj tudi zastave teh držav;

avtentična kitajska restavracija z burgerji, bowlami, ki sploh niso njihova ideja

šaljivi/smiselni napisi v moškem WC: prva tablica: Natančen cilj bo v pomoč. Stopite bližje; krajši je, kot si mislite # druga tablica: Prosim, da med celotno predstavo mirno sedite=sicer ne vem zakaj so navodila za ženske v moškem WC?

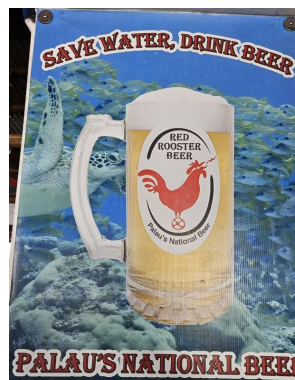
tajvanska juha s svinjino in zelenjavo, pečenim jajčkom ter udon rezanci; pikantno seveda

rezanci s svinjino in zelenjavo, jajčkom, to si moraš potem sam zmešati

v kafiču kjer sva pila pravi capuccino je bila tudi stena, kjer so obiskovalci napisali svoja sporočila

Palau ima svoje pivo, katerega sva pila samo prvi dan; cena je povsod približno enaka cca 8-9 USD za 450ml

v trgovini sem si kupila že pripravljen sea cucumber/morska kumara (manjša vrsta) in si ga po navodilih domačinov in japonskih jadralcev začinila s sezamovim oljem, soja omako in limono; hm, zelo trdo je in komaj pregrizneš, okus nič posebnega, morski

Ngiwal state=280preb.; Do Ngiwala se je treba s čolnom pripeljati ob visoki plimi;

31. marec 2026, torek

Koror, Palau

Dan je dnevu podoben. Zabijava čas. Na Palavu sva si pogledala že vse, kar se pogledati da in je za videti. Nekatere zadeve tudi večkrat.

Zjutraj močno dežuje in šele opoldne se oblačnost toliko razkadi, da lahko prideva do avtobusne postaje samo malo mokra. Danes greva čas zabijati v velik shopping mall. Itak nimava nič za kupiti. Razen jajc! Tole z jajci na Pacifiku je res smešno. Kur kolikor češ, jajc ni. Danes je prispel kontejner s svežimi jajci. Koliko so sveža, je zelo relativno. Niso ravno iz decembra lani, kot so bila na Yapu, so pa iz začetka februarja. V Sloveniji takih jajc nihče niti pogledal ne bi, kaj šele, da bi jih kupil. Tukaj naju pa prav čudno gledajo, ko sprašujeva za sveža jajca. Saj so sveža, so glasni, kaj pa bi rada? Ampak. Končno najdeva sveža jajca, stara so samo dobre tri tedne. Bingo! Iz Japonske so.

V nekakšnem Food Courtu v mallu se nahraniva in napojiva za 13 dolarjev. Nekaj podobnega (ok, malenkost boljša zadeva, pa ne bistveno) je bilo v marinski birtiji v nedeljo 85 dolarjev. Turizem, turizem...

Moj glavni delodajalec se je danes spet izkazal in številka na tekočem računu se je povišala. Vsaj tako mi pravijo. Preveriti ne morem, OTP banka ni naredila nič. QR kodo mi je Katja sicer poslala, ne morem je pa uporabiti, dokler mi banka ne aktivira spremenjenega gesla.

Ampak! Tik pred spanjem dobim sporočilo, da je geslo urejeno. Takoj sprožim popolnoma enostaven postopek za prijavo. Deluje! Spet lahko trošim svoj denar na banki. Štiri mesece in pol je trajala zadnja saga za prijavo v banko, od prvega pogovora s call centrom pa je minilo skoraj dve leti. Štiri mesece in pol intenzivnega reševanja problema in nekaj deset mailov ter nekaj deset klicev na call center, angažiranje prijatelja, zeta in hčere, da so končno naredili tisto, kar bi vsak srednješolski programer naredil že prvi dan. Neverjetni so! Res so neverjetni... Ampak, sedaj vsaj dela in morda si bova lahko celo kupila letalski karti za domov. Če bodo avioni sploh še leteli? Diesel pri nas je že 11,20 dolarja za galono (okoli 2,60 evra za liter). Upam samo, da se ne bo kdo zaradi vojne spomnil zaračunavati veter.

moderen shopping mall

te registrske nistem nikjer videla, je z interneta; državica Sonsorol, 40 preb, Uradni jeziki države so palauščina, angleščina in sonsorolščina;

Sonsor state si zasluži še eno fotko: njihova zastava ...